Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 190. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 8-го ЖОВТНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, OCTOBER 8, 1981 No. 190. VOL. LXXXVIII

Йде підготова до Балю української преси

Філядельфія, Па. Ідею відновити на поселеннях Балі української преси рівно 10 років тому почали обговорювати Фінансова комісія Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та правління Спілки Українських Журналістів Америки.

Ці дві організації нав'язали близьку співпрацю і завдяки тому, як щороку, так і цього тут в авдиторії св. Йосафата відбудеться традиційний уже IX Баль української преси, при звуках оркестри „Темпо" під керівництвом Ірінея Коваля.

Комітет підготови балю уже розіслав до всіх українських газет та журналів відповідні запитники, що їх повинні виповнити кандидатки на кралю і князівен української преси, які, як і попередніми роками будуть обрані на цьому балю.

Склад жюрі для вибору кралі та князівен є такий: мґр Дора Рак, голова, журналістка і співредакторка бюлетеня СФУЖО „Українка в світі"; членами жюрі будуть: поетка та перекладач Міра Гармаш; артистка українських сцен Марія Лисяк; бас-баритон, член нюйоркської Метропольтальної опери Андрій Добрянський і член редакційного колективу „Голосу Америки", мистець-фотограф Петро Фединський.

Майстрами церемонії на балю будуть Тамара Петришин, член СУА і колишній член ансамблю тріо „Соловейки" та Орест Кебало, пластовий діяч, член куреня „Червона Калина" і Студії Ліди Крупельницької.

Головою комісії для вибору кралі і князівен є Христина Кульчицька.

Підготовчий комітет IX Балю української преси періодично відбуває засідання і опрацьовує подробиці програми. У програмі передбачена виставка української преси, виграша картин мистців Василя Бервінчака, Слави Геруляк і Тирса Венгриновича. Стефа Бернадин пожертвувала свою картину „Соняшники", яка буде однією з нагород, що її одержить вибрана краля української преси.

Різні нагороди для кралі та князівен уфундують також українські видавництва.

Запрошення оформив маестро Едвард Козак. Залю прикрасить мистець Роман Василишин.

Прибуток з балю преси призначений на цілі СФУЖО, зокрема на пресовий фонд „Українки в світі" і СУЖА на стипендії та видавання журналу „Український Журналіст".

Частину давніших прибутків з балів використано на видавання збірника праць у сторіччя народин Лесі Українки та інші цілі.

ШКОЛА НАРОДНИХ ТАНКІВ В АБІНҐТОНІ

Абінґтон, Па. Школа українських танків розпочала діяльність 10-го жовтня ц.р. в Освітньо-Культурному Це[...] при 700 Сідар [...]. Лекції проводить Галя Козак. Можна ще реєструватись. Ближчі інформації можна отримати телефонуючи на число (215) 763-3440.

ЕКОНОМІКА ЗСА ВСТУПИЛА В НОВИЙ ЕТАП

Вашінґтон. — Першого жовтня ввійшли в дію нові економічні норми, що їх запропонував президент Роналд Реґен і схвалив Конгрес. Ці норми мають на меті вивелімінувати слабі місця з американської економіки, здинамізувати та привернути ЗСА давнє передове місце у світовій господарці.

В тій справі Президент запропонував, а Конгрес ухвалив:

• зменшити в новому господарському році, який почався 1-го жовтня, податки для всіх родів платників та для підприємств; одночасно з 1-им жовтня впроваджено нові високопроцентові вані ощадности, яких завданням з одного боку збільшити процеси внутрішньої капіталізації, а з другого протиставитися інфляційному тискові, стягаючи з обігу якнайбільше грошей;

• радикально зменшити непродуковані видатки на всілякого рода суспільні цілі, зокрема там, де вони неоправдані, або навіть шкідливі;

• зменшити видатки державного бюджету, та зменшувати їх у наступних роках, щоб у 1984 році добитися зрівноваження балансу, а навіть малої надвишки прибутків над видатками;

• збільшити видатки на оборонний бюджет, щоб забезпечити ЗСА і вільний світ перед несподіванками з боку Москви та перед її агресивністю, яка останньо зросла до дуже небезпечного стану;

• накінець найважніше, а саме обмежити втручання державних чинників у господарські процеси та інтервенцію бюрократичних чинників, а передати максимум ініціятиви й шансів безпосередньо господарським колам; в купі з поширенням можливостей і шансів іде поширення відповідальности приватних господарських чинників за стан і за дальший розвиток господарського життя країни.

Хоч ці сновні напрямні звучать відносно скромно, та передавані без особливої бомбастики й фанфар Президентом і його співробітниками, на ділі є вони початком зовсім нового етапу економіки ЗСА. Ними кінчиться період перерості державної інтервенції при помочі державних фондів впливати на господарське життя й перебирати на державні чинники відповідальність за нього, а почати звороту до підприємця, як основного фактора господарського життя.

В четвер, 1-го жовтня ц.р. президент Реґен відбув свою чергову пресову конференцію. На ній побіч закордонної політики ЗСА головною проблематикою були економічні питання. У своїх, як звичайно стриманих, але фактичних і суттєвих відповідях Президент повністю підтримав згадані вище напрямні.

ПРЕЗИДЕНТА АНВАРА САДАТА ВБИТО

НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА ОБРАНО

Президент Анвар ель-Садат (посередині) з віцепрезидентом Госні Мубараком (зліва) і міністром оборони Абу Фазаля на трибуні під час паради кілька хвилин перед атентатом.

Каїр, Єгипет. — В єгипетську історію та історію Близького Сходу ввійшла дата 6-го жовтня, як початок війни, яка привела до зміни загальної ситуації й укладу сил в тому обширі. Шостого жовтня 1973 року Єгипет при допомозі Сирії розпочав четверту війну проти Ізраїля. Вислід війни переконав президента Анвара ель-Садата та групу його найближчих співробітників, що війною вони не розв'яжуть справи Ізраїля та не положать основ під розвиток Єгипту і тому слід перейти до мирових засобів.

Вісім років пізніше в часі святкового відзначення військовою порадою початку тієї війни група єгипетських вояків, або людей перебраних у воякьі уніформи, вбила президента Садата.

Найближчі дні дадуть відповідь на питання, чи вбивство президента Садата було частиною якогось ширшого пляну державного перевороту, а чи воно було тільки вияв помсти, або ненависти більшої, чи меншої групи людей; чи його ініціятори були в Єгипті, а може навіть серед збройних сил тієї країни, чи їх треба шукати за кордоном.

Найближчі дні також покажуть, чи держава система й міжнародний лад, започаткований президентом Садатом оперті на ширшій базі та на потребах і почуваннях народу, вдержиться.

Військова парада, в часі якої від куль і гранат вбивників загинув президент Садат, почалася в полудневих годинах без будь-яких передвісників лиха, яке сталося вкороткі після того. Військові частини проходили і проїздили в прецизному порядку перед трибуною, де був президент разом з віцепрезидентом генералом Госні Мубараком, який недавно повернувся з важливої поїздки до Вашінґтону.

В часі, коли вже частина відділів пройшла, з автомобільного тягача, який тягнув гармату, вискочила група вояків у числі шість осіб і вдалася в напрямі трибуни. Спершу це не викликало ніякого сдивування, бо глядачі думали, що це частина устійненої з гори програми, одначе нагло ті вояки почали обстрілювати трибуну й спеціяльно президента Садата та обкидали гранатами. Охорона президента Садата відповіла стрілами. Трьох напасників убито на місці, трьох схоплено, мабуть дехто з них був ранений.

Крім президента Садата згинули також коло 11 інших осіб, а понад 30 були поранені, серед них — три американці.

До президента Садата, який обсунувся зі стільця на трибуну підбігла його охорона, а за нею служба швидкої допомоги. В секундах його тіло було перенесено до гелікоптера, який був у поблизу, і відвезено до військового шпиталю в Мааді біля Каїра. Лікарі ствердили стверди ли смерть Президента від куль та від гранатних відламків. Сталося це в год. 2.40 після полудня каїрського часу (8.40 ранку нюйоркського часу). Похорон президента відбудеться в суботу, 10-го жовтня.

Віцепрезидент Мубарак перебрав негайно контролю збройних сил Єгипту й видав відповідні накази, слуба безпеки розпочала слідство й допити арештованих вбивників, видано особливі зарядження в столиці, на летовищах, в портах та інших стратегічних пунктах. Згідно з конституцією Єгипту до вибрання нового президента функції президента виконує предідник єгипетського парляменту Суфі Абу Талеб, колишній президент університету в Каїрі.

Національна демократична партія, якої членом був президент Садат, визначила своїм кандидатом на президента віцепрезидента Мубарака, а це є однозначно з вибором. Парлямент скликано на надзвичайне зібрання з головною точкою в програмі: вибір президента.

У Вашінґтоні уряд президента Роналда Реґена дебатує, чи президент Реґен може взяти участь у похороні Садата. В Єрусалимі уряд Ізраїля рішив, що прем'єр Менахем Беґін візьме участь у похоронах.

Р. Валленберг одержав почесне громадянство

Вашінґтон. — Президент Роналд Реґен підписав в понеділок, 5-го жовтня ц.р., резолюцію, якою американський уряд надає почесне громадянство ЗСА шведському дипломатові Раулеві Валленбергові, який під час Другої світової війни займався рятунковою акцією жидів і тим самим зберіг їх від загину в газових камерах гітлерівських концентраційних таборів.

Після приходу Червоної армії до Мадярщини, Валленберг, не зважаючи на його дипломатичний імунітет, був вивезений совєтами у невідомому напрямі і від тоді пропав по йому слід.

Президент Реґен, проголошуючи надання почесного громадянства ЗСА для згаданого дипломата, заявив, що Державний департамент ЗСА робитиме всі можливі заходи, щоб віднайти Валленберґа, бо існує переконання, що він ще живе в одному із совєтських ізольованих концтаборів, або на так званому свобідному поселенні в СССР.

В Ірані вибрано нового президента

Теґран, Іран. — Мулла і провідник п'ятницевих молитов у столиці Ірану, Теґрані, Гоятолісліам Алі Хаменей став третім з черги президентом Ірану після скинення шаха.

Перший президент Абольгассан Бані-Садр втік за кордон і перебуває у Франції, другий Мохаммед Алі Раджай, загинув від бомби 37 днів після вибору на пост президента.

Хаменей має 42 роки, є батьком чотирьох дітей, був учнем аятолли Хомейні в релігійному осередку Кум і від самого початку політичної діяльности Хомейні підтримує його. Арештований багато разів за влади шаха, він тримався гідно, не піддавався погрозам і побоям, а від першого дня вуличних демонстрацій брав у них активну участь. Постійно ходить з рушницею, навіть у мечетях у п'ятницю в часі своїх релігійних казань. П'ятницеві відправи і проповіді мають крім релігійного ще й політичний характер. У часі тих проповідей мулли дають політичні інформації й коментарі та

(Продовження на ст. 2)

У світі

УРЯД КУВЕЙТУ, ОДНОГО З АРАБСЬКИХ продуцентів нафтової ропи, заключив умову з одною з найбільших американських нафтотехнічних фірм, яка займається продукцією й купном та продажем машин і інструментів для розшуків і буріння за нафтою, переводить такі розшуки й інші технічні роботи, зв'язані з продукцією нафтової ропи. Йдеться про Санта Фе інтернаціональну корпорацію з Альгамбри, Каліфорнія, за яку уряд Кувейту погодився заплатити два і пів більйона долярів готівкою. Продаж такого важливого підприємства у закордонні руки викликав цілий ряд коментарів, а навіть застережень. Деякі господарські кола вимагають інтегеренції державних органів та провірки з їхнього боку, чи і наскільки перебрання такої великої власности закордонними чинниками відповідає інтересам Америки.

ПРЕЗИДЕНТ СУДАНУ ҐААФАР АЛЬ-НІМЕЙРІ почав переводити заходи для збереження внутрішнього спокою в Судані та для забезпечення тієї країни перед агресією з боку Лівії. Лівійські військові частини й групи міжнародних терористів, вишколених і оплачуваних Лівією, а озброєних совєтською зброєю перебувають на границях Судану, проникають на його територію негелально й приготовляють акції на ширшу скалю. Єгипетський президент Садат за свого життя забезпечував Судан всією силою Єгипту, одначе невідомо, що буде після його смерти. Уряд президента Реґена признав Суданові повважну допомогу, одначе дотепер офіційно ще не потверджено цього. Після смерти Садата небезпека лівійського нападу на Судан зросла до критичного пункту. В 1976 році з ініціятиви і за допомогою Лівії групи озброєних арабів, африканців і приналежних до інших націй пробували скинути Німейрі і його уряд, але це їм не повелося. На небезпеку повторення цього звертають тепер увагу численні політичні чинники в світі.

ПІСЛЯ ДВОХ НЕДАВНІХ ОФЕНЗИВ сальвадорських партизан проти уряду Ель Сальвадору і реґулярної армії, урядові війська перейшли до протинаступу. Частини реґулярної армії оточили значні терени на півночі Ель Сальвадору, які примикають до кордонів Гондурасу, де містилися бази партизан і де були їхні змінені збройні сили. З комунікатів з поля бою виходить, що командування урядових військ здавна приготовляло ту акцію й тепер переводить її пляново й рішуче. Комунікати з поля бою покищо не подають перебігу операції і їхніх вислідів, а тільки підкреслюють значну перевагу урядових частин. Центр військових операцій звернений у напрямі міст Ля Лягуна-Ель Каррізаль-Охо де Агуа, околиці яких здавна були під великим впливом партизан та де містилися їхні бази.

В МЕЛЬБУРНІ, АВСТРАЛІЯ, ВІДБУВАЄТЬСЯ конференція Британського Коммонвелту, на якій порушувані численні справи світової політики. Серед них на одному з перших місць є справа Намібії. Прем'єр уряду Великої Британії Марґарет Тачер робить в часі конференції заходи, щоб прихилити всіх членів Коммонвелту, між якими багато новопосталих африканських держав і деякі азійські, до підтримки пляну полагодження справи самостійности Намібії, що його виготовили п'ять европейських держав. Цілию того пляну є перевести державне усамостійнення Намібії, але при усуненні небезпеки, щоб Москва і її сателіти, а зокрема Куба, яка в сусідстві Намібії, в Анголі тримає свій експедиційний корпус, не могли інтервеніювати.

НЮ ЙОРК ВІТАТИМЕ КАНАДЦІВ З КОНЦЕРТОМ УКРАЇНСЬКОЇ ОПЕРОВОЇ МУЗИКИ

Ню Йорк, Н. Й. — Тут, у неділю, 15-го листопада о 2:30 годині по полудні, у відомому Карнеґі Голл відбудеться програма „Українська Опера в Концерті", спонзорована Українським Народним Союзом.

Це буде гостинний виступ канадських українців: солістів, хору та американської оркестри, під керівництвом відомого українського дириґента Володимира Колесника.

Український Канадський Оперовий Хор, 100-членний музично-вокальний колектив, працює під еґідою Канадсько-Українського Оперного Товариства, що його очолює Алла Шкляр. Цей хор був зорганізований завдяки ентузіястам українського клясичного співу в 1974 році в Торонто. Відтоді за ним вже є успішні виступи, наприклад, перед чотиритисячною авдиторією в 1975 році в опері „Запорожець за Дунаєм" і в 1979 році — в тріюмфальній постанові опери Вахнянина „Купало".

В програмі у Карнеґі Голл виступлять визначні українські співаки: мецосопрано Ганна Колесник, сопрано Ірина Вельґаш, бас Леонід Скірко і тенор Богдан Чаплинський.

У програмі цікавого, оригінального і рідкісного концерту будуть уривки з опер „Тарас Бульба" Лисенка, „Утоплена" Лисенка, „Запорожець за Дунаєм" Гулака Артемовського, „Катерина" Аркаса, „Купало" Вахнянина і „Перша Весна" Жуковського.

Про маестра Володимира Колесника добре знає

Ганна Колесник

Володимир Колесник

українська публіка з його успішних виступів відразу по приїзді цієї родини до ЗСА після драматичної втечі з Совєтського Союзу в 1972-му році. Він — колишній директор, мистецький керівник і дириґент Київської опери, де під його батутою і його керівництвом було 450 співаків-артистів, як і решта працівників опери в кількості 900 осіб. Йому належать понад 80 постанов опер у Києві.

Перебуваючи вже у вільному світі, він керував деякий час оркестрою в Австралійської опері; дав чимало концертів з меншим колективом артистів у ЗСА, найбільше з його дружиною солісткою Ганною Колесник, а тепер в Канаді керує продукціями Канадсько-Української Оперної Асоціяції (КУОА). Багато праці він вкладає в музичну педагогічну діяльність, а в минулому мав за собою музично-наукові видання.

Так само відома українській громаді і театралам співачка Ганна Колесник, яка протягом дев'яти років була солісткою Київської опери і має за собою багато партій з репертуару мецосопрано. Відразу після прибуття у вільний світ у 1972 році, вона дала серію концертів всюди, де живуть українські поселенці поза Україною: в Европі, Австралії, в Канаді та ЗСА, і скрізь зустріла ентузіястичних слухачів. В опері „Купало", яку ставили в Торонті в 1979 році і в році 1981-му в Едмонтоні, Ганна Колесник виконувала партію Галі.

Молода співачка, сопрано Ірина Вельґаш, може вже похвалитися багатьма престижевими вокальними нагородами, які вона раз-у-раз завойовує на різних всеканадських змаганнях, включаючи і такі, як „Розбовл Аворд" та „Аворд Ляйтенанта-Губернатора Канади". Вона співає з відомими симфонічними оркестрами Канади, по канадському радіо, телевізії, в Оперній Асоціяції Манітоби й у багатьох інших оперних колективах. Молода і з блискучим майбутнім співачка і далі продовжує свою науку у відомих педагогів співу, зокрема у Філядельфії вона бере лекції у Бориса Голдовського.

Бас-баритон Леонід Скірко свій оперовий шлях розпочав ще на студіях у МекМастер університеті в Гамілтоні, Канада, де він виступав у МекМастерському Оперному Товаристві. Далі його чекала успішна кар'єра на сцені німецької Міської опери в Бонні, Західня Німеччина. Після повороту в рідну Канаду співак часто виступає з Торонтонською Симфонічною Оркестрою і Канадською Оперною Компанією. Серед його ролей є басові партії з опер „Жанна д'Арк", „Ріґолетто" і „Розенкавалір". Леонід Скірко блискуче виконав ролю Максима з опери „Купало" у торонтській постанові її в 1979 р. і в Едмонтоні цього року.

Тенор Богдан Чаплинський розпочав співати ще зовсім молоденьким з Капелою Бандуристів ім.Шевченка в Дітройті, а згодом перейшов до Ріттенгавз Оперної Компанії у Філядельфії і до Беркс Оперної Компанії в Ню Йорку. Він виконував тенорові партії в багатьох операх і особливо визначився в співі рідкоставлених опер, як Ленкавалло „Zingari", Дебюссі „L'Enfant Prodique" і Milhaud'a „Le Pauvre Matelot". Він співав також тенорову партію в „Реквіємі" Верді та виступав у численних українських постановках опер.

(Продовження на стор. 4-ій)

В Америці

АДМІНІСТРАЦІЯ президента Роналда Реґена, після кількамісячних дослідів, дискусій і передумувань, опрацювала пропозицію, яка у випадку прийняття її обидвома палатами Конгресу, дакатиме більші повноваслі для американських розвідчих агенцій. На підставі цих повновластей службові цих агенцій мали б право інфільтрувати існуючі в Америці організації, запідозрілі у ворожій до ЗСА діяльності і перевіряти їхні банкові конта, підслухувати телефонічні розмови та провіряти інші рекорди. Опрацьована на 23-ох сторінках пропозиція викликала опозицію серед членів сенатської комісії для реґулювання справ розвідки. Багато сенаторів закликують Департамент справедливости і директорів Сі-Ай-Ей, щоб вони вияснили, як вони зуміють собі дію такого додатку до закону, якщо він буде схвалений Конгресом. Спостерігачі кажуть, що це вже третя спроба Адміністрації Реґена анулювати екзекутивне зарядження з 24-го січня 1978 року підписане тодішнім президентом Джіммі Картером. Очевидно, круги Сі-Ай-Ей із вдоволенням прийняли таку пропозицію Адміністрації, яка дасть розвідчим органам більше повновластей для поборювання підривних елементів в ЗСА.

ПРЕСОВІ АҐЕНТСТВА ІНФОРМУЮТЬ, ЩО ватиканські чинники і сам Папа Іван Павло II цікавиться справою чікаґського кардинала Джана Коді, який, як відомо, спроневерив понад один мільйон долярів, з яких частину бодай перевів з ліцензального звільненого від оподаткування конта, на конто Гелен Долан Вилсон, посвоячені з кардиналом жінки. Прокуратура оскаржує кардинала не так за гроші, як в першу чергу за те, що він покористувався грішми установи, яка має статус неприбуткової організації. Ватиканські чинники досі не зайняли ще виразного становища до цієї справи. Не зважаючи на те, що кардинал Коді заперечує висунені проти нього обвинувачення, самий розголос справи створив конфлікт в архидієцезії між прихильниками і противниками кардинала, якому в грудні 1982 року сповниться 75 років життя і він, правдоподібно буде змушений піти на емеритуру.

АДВОКАТИ ВЕЙНА ВІЛЛІЯМСА, ЯКОГО прокуратура обвинувачує у двох вбивствах молодих неґрів в Атланті, Джорджія, подали скаргу до стейтового найвищого суду, щоб він анулював процес проти їхнього клієнта на тій підставі, що розголошення цієї справи засобами масової інформації знищило ґрунт до об'єктивного підходу і не дає змоги вести оборони. „Де діють емоції, — заявляють у скарзі адвокати Вілліямса, — там не може бути мови про справедливий підхід у розгляді обвинувачення".

СЕНАТОР ҐАРРІСОН ВІЛЛІЯМС, ДЕМОКРАТ з Ню Джерзі, який був замішаний у перекупстві і заговір у так званих абскам процесах, вніс скаргу до суду і обвинуватив федеральний Уряд за те, що Федеральне Бюро Інвестиґації нарушило його громадянські права, інсценізуючи зустріч сенатора з підставленими бизнесменами. Сенатор жадає відшкодування у висоті шість мільйонів долярів.

ЩОДЕННИК „НОВОЕ РУССКОЕ СЛОВО" інформує у числі газети з 6-го жовтня ц.р., що в нюйоркській синагозі Парк-Іст було відправлене Богослуження в намірені 34-ох тисяч жидів „убитих німецькими і українськими нацистами в Бабиному Ярі в Києві". Виступаючи на церемонії промовці говорили, що знищення київських жидів в Бабиному ярі не треба розглядати окремо від тієї хвилі антисемітизму, яка сьогодні опанувала Совєтський Союз. Між промовцями був також посадник Ню Йорку Едвард Кач, який назвав совєтських лідерів „найбільшими злочинцями у світі та взагалі в історії людства. На їх совісті понад 50 мільйонів жертв". Говорив також д-р Саймур Лахмен, голова конференції допомоги совєтським жидам, згадуючи що в останньому часі совєтський режим посилив переслідування жидів. „За останніх п'ять місяців було зарештовано більше жидів ніж за останніх п'ять років", — заявив Лахмен.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303
P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Ще одна загроза

Коли недавно державний секретар Александер Гейґ виніс на публічне форум справу вживання Совєтським Союзом хемічно-біологічних засобів війни в Азії, особливо в Афганістані і Індокитаї, він тільки наново порушив проблему — зовсім не нову для американського Уряду.

На протязі довгих років американські урядові чинники — ліберали і консерватисти — вже більш-менш знали про інтенсивні зусилля Москви в напрямі винаходів і продукції хемічних засобів війни, яких досі вони випродукували понад 500,000 тонн, як теж вишколили 100,000 старшин, підстаршин і вояків у веденні хемічно-біологічної війни. Порівняльно з цим, Америка має всього 3,500 спеціялістів у цій ділянці.

Совєтський Союз підписав Женевську конвенцію в 1925 році, яка забороняє вживання хемічних засобів війни, тобто трійливих газів тощо. В 1975 році Москва підписала ще інший міжнародний договір, який забороняє продукцію хемічних засобів війни, як теж і їхнє маґазинування.

Недавно, російський письменник Марко Поповський зізнав перед Конґресовою комісією у справах розвідки, що Совєтський Союз уже понад 50 років провадить досліди в мережі хемічно-біологічних засобів війни. Будучи спеціялістом цієї ділянки, бож у СССР він писав про „науковців і проблеми науки" в Совєтському Союзі, Поповський твердив, що совєтський уряд ніколи не притримувався підписаних договорів, а робив наукові досліди і продукував заборонені засоби хемічної війни.

Немає найменшого сумніву, що Уряд ЗСА знав про дволичність совєтського уряду, але не тільки, що публічно не протестував проти цього зламання міжнародного договору, але ще й втримував це в таємниці. Щобільше, президент Ніксон, однобічно стримав продукцію хемічних засобів війни та розв'язав Армійський хемічний корпус. У 1975 році, кілька місяців після підписання нового договору про заборону хемічних засобів, американські розвідчі сателіти передали про відкриття трьох нових центрів, де продукують цю злощасну зброю. За президентури Картера цю справу притишено, а це з метою, щоб скорше заключити договір для обмеження атомової зброї не зважаючи на це, що в грудні 1979 року. Палата Репрезентантів винесла резолюцію проти вживання Совєтським Союзом хемічних засобів, т. зв. жовтого дощу в Ляосі, в наслідок чого згинуло 12,000 осіб, убитих сов'єтсько-в'єтнамськими хемічно-біологічними речовинами.

У лютому 1980 року американський Сенат звернув увагу на вживання „нервового газу" в Афганістані. Дальшу продукцію хемічних засобів у СССР підтвердив „випадок" в Свердловську, де в наслідок інфекції хемічними речовинами в травні 1980 року померло 1,000 робітників. Але Уряд Картера далі затушовував ці відомості, хоч сам Картер виголошував дуже гострі промови проти СССР. Щобільше, деякі чинники в Сенаті — переконані, що певні кола у американському Уряді далі затушовують ці факти про совєтську продукцію хемічних засобів війни.

Сенатор Гордон Гамфрі, республіканець із Ню Гемпшир, порушуючи справу „доказів нелеґальних совєтських хемічно-біологічних засобів", сказав: „Я глибоко стурбований і переконаний, що Конґрес — зобов'язаний — супроти американського народу — перевести доходження і подати американському народові правдиві факти".

Заява сенатора Гамфрі є не тільки леґітимним домаганням американського народу, але й може послужити засобом для поборювання тих впливів, які стараються приховувати ці неймовірні злочини Москви.

В Ірані...

(Продовження зі стор. 1)

вказівки й доручення для дальшої активности. Тому п'ятничеві провідники молитов такі важливі, а такого провідника в Теграні визначує сам аятолла Хомейні.

Хаменеї є прихильником терору, як засобу політичної діяльности. У своїх релігійних виступах він одверто терор обороняє, оправдує й пропаґує. Вістка по радіо про його обрання президентом Ірану була переплетена інформаціями про розстріл на світанку того дня в тюрмі Евін в Теграні 61 підозрілих у ворожій поставі до режиму Хомейні та 68 того самого дня в інших тюрмах Ірану. Сам Хаменеї був важко покалічений в бомбовому атентаті, ще до сьогодні має не зовсім загоєні рани, які він прикриває своїм одягом мулли.

Новообраний президент Ірану пройшов за час ісламської революції всі щаблі революційної кар'єри. На самому початку він був членом Революційної Ради, яка перебрала владу негайно після усунення шаха. Відтак аятолла Хомейні призначив його своїм представником у Найвищій воєнній раді. Після того став він відпоручником і зв'язковим Хомейні до уряду, потім аятолла Хомейні призначив його провідником п'ятницевих молитов у Теграні, що є одним з найвищих постів у сучасному Ірані. Накінець перебрав він також пост генерального секретаря Ісламської республіканської партії.

Вибрано Хаменея на президента рекордовою кількістю голосів. На 16,846.996 учасників у виборах, він дістав 95 відсотків, тобто 16,007.972 голоси. Таке велике число голосуючих було у зв'язку з тим, що аятолла Хомейні видав новий наказ, згідно з яким голосування поширено на всіх іранців від 15 року життя включно.

Після вибору Хаменеї не виголосив ніякої промови, ані не подав ніякого резюме, як він буде провадити свою діяльність.

Франц Липецький

РЕҐЕН І ВІДРОДЖЕННЯ КОНСЕРВАТИСТІВ

Президент Франклін Рузвелт звертався завжди до академічних кіл з проханням підтримати його програму. Віддавна американські уряди у формуванні їхньої політики звертаються за порадою до університетів і дослідних інститутів. Президентам Джанові Кеннеді і Линдонові Джансонові підготовляли студії Корпорація Ранд і Інститут Гадсона. Картер співпрацював з Бруклинським інститутом, а республіканські президенти сягали за порадою до Інституту американських підприємців (AEI).

Президент Роналд Реґен не є винятком, його Уряд співпрацює з кількома інституціями — Інститутом Американських Підприємців і з Осередком Стратегічних та Міжнародних Студій (CSIS) і з Вашінґтонським університетом і з Інститутом Гувера у Стемфордському університеті в Каліфорнії. У найновіших часах створено Інститут для тимчасових студій у Сан Франсіско. Всі члени є незалежними науковими дослідниками. Їхні операції фінансують приватні інституції і особи. Часом наймають вони академіків за усталеною платнею на постійно або на обмежений час. В інших випадках вони затруднюють професорів і науковців на добровільній базі працювати над специфічним проєктом.

Нерідко забезпечується азиль для колишніх урядовців попередньої адміністрації. В цьому випадку їх склад може творити рід „праобразу кабінету". Якщо права партія виграє наступні вибори, директори проєктів, голови і академіки однієї або більш таких інституцій залишаться на своїх постах в новому уряді. Наприклад, Сайрус Венс, який був державним секретарем за президента Картера, обняв становище в Інституті Американських Підприємців, в якому він є керівником нового Центру для Демократичної Політики, а Джін Кирпатрик і Миррей Вайденбавм зрезиґнували з постів в AEI, щоб обняти пости в Уряді Реґена (Кірпатрик є амбасадором до ЮН, Вайденбавм керівником Ради Економічних Дорадників. Інші, пов'язані з AEI, це Артур Бирнс, колишній секретар скарбу, тепер амбасадор до Західньої Німеччини і колишній президент Джералд Форд, який є почесним керівником нової програми розвою.

Президент Роналд Реґен є дуже консервативним у декаді; консервативні організації дослідження, які вийшли непомітно, відібрали ідеологічну і програмову ініціятиву від проґресивної ідеології, яка домінувала в минулих роках. Подібний розквіт завважуємо в різних правих політичних організаціях. Почавши з намагання до кращого на початку 1960-ти років, деякі з них виросли до широкого державного руху, або щонайменше стали сольовим голосом в американському хоровому комплексі, інтонуючи підставову консервативну мелодію, яка тепер домінує над державною політичною думкою і акцією.

Треба зазначити, що багато т. зв. акцій політичних організацій, зглядно комітетів, причинилися до американської потуги і довір'я у багатьох місцях. В захопляючій метаморфозі слова „консервативний" вони досліджують новий ґрунт, шукаючи нових термінів і дефініцій для суспільства, економії і закордонних справ. Наразі вони демонструють більшу віру в майбутнє, чим багато інших груп, які впали жертвою самокритики від поразки демократичних виборів. Славний фільмовий актор, покійний Джан Вейн, фундаменталіст телебачення, проповідник Джеррі Фолвелл і активіст Филлис Шлафлі можуть бути теперішніми ідолами республіканської лави. В консервативних лавах переважає молода ґенерація. Не зважаючи на вік самого президента Реґена, можна сказати, що він будучи консервативних поглядів, одночас входить під поняття молодої і аґресивної людини.

Між дослідними інституціями, які допомогли формулювати політику адміністрації Реґена є т. зв. Фундація Спадщини (Heritage Fundation), основана 1973 року з капіталом 250,000 долярів, які на цю ціль пожертвував маґнат Джозеф Курс в Ґолден, Колорадо. Ця фундація приміщується у чепурних домах на горбку Капітолю, у Вашінґтоні. Президентом фундації є Едвін Фулнер. Річний бюджет корпорації сягає п'ятьох мільйонів долярів. Фундація є центром для поширювання консервативних ідей. Поважна частина незаперечного успіху Фундації Спадщини є її стислі студії. Її головною працею є книжка на понад тисячу сторінок п. з. „Мандат для Проводу". Цю знамениту книжку, яка знайшлася на листі книжок, що мають велетенський попит, опубліковано якраз під час інавґурації през. Реґена. Дорадник президента Едвін Міс признає, що її суґестії і пропозиції добрі не тільки для студій, але їх практикує Уряд і законодатна влада.

Подібну контрибуцію, яка допомогла новому політичному проводові у Вашінґтоні зробив Інститут для Сучасних Студій в Сан Франсіско, який видав такі праці, як „Економія у 1980-их роках"; „Програма для розвитку і стабілізації"; „Державна безпека у 1980-их роках; „Від слабости до сили" та „Політика і овальне бюро". „Інститут для сучасних студій" твердить, що засоби масової інфор-

(Продовження на ст. 3)

Б. Цимбалістий

Спеціяльні фонди для Українського Музею

Як уже „Свобода" інформувала читачів (14-го липня ц. р.) пані Марія Ясінська-Мурована і родина пані Лідії та Василя Кий створили спеціяльні фонди: 10-тисячний і 5-тисячний для потреб Українського Музею. Це є тільки початкові суми. М. Ясінська-Мурована плянує щорічно збільшати цей фонд, а подружжя Кий бажає, щоб їхній фонд був родинним фондом, до якого докладатимуть свої внески їхні діти та пізніші нащадки.

Зайво вказувати, як шляхетними і патріотичними є їхні діла. В умовах життя поза Україною любов до свого поневоленого народу може проявлятися тільки двома способами: жертвою свого часу-труду і жертвою гроша. Не голословні, порожні декламації про любов України, не слізливі спогади (найчастіше за чаркою горілки) про Україну, але готовість дати свій час, зусилля і свої гроші для потреб української громади, для розвитку української культури, для виховання українських дітей і взагалі для сповнення тих завдань, що на нас усіх поклала історія.

Такими актами жертвенности твориться велика історія. Єлисавета Милорадович ввійшла в історію української культури, завдяки своїм пожертвам на Наукове Товариство ім. Шевченка. Не можна собі уявити історії української науки без внеску НТШ. Євген Чикаленко і В. Симиренко фінансували видання єдиної газети українською мовою в Києві „Ради" (1906-1914) і так допомагали до поширення та поглиблення української національної свідомости і тим самим політичного відродження українського народу. Завдяки своїм пожертвам, ці особи ввійшли в історію України. Про них ми чули і читали, будучи учнями середньої школи. А хто знає або чув про тих наших „патріотів", які дбали лише про свої особисті та родинні інтереси? Кому відомі їхні прізвища? Хто згадає їх добрим словом. Вони мовби і не жили.

Творці великих родинних багатств: Форд, Рокефелер, Карнеґі та інші жили скромно. Деякі навіть аскетично, проте вони вважали своїм моральним обов'язком зароблені гроші віддавати в користь загалу. Вони творили мільйонові фундації, які фінансували будову та вдержання університетів, шкіл, шпиталів, театрів, опер, музеїв, підтримували дослідну та мистецьку творчість. Завдяки їм, Америка могла вибитися на передове місце в науці і деяких ділянках культури. В звітах різних видатних університетів можна вичитати скільки то родин та поодиноких осіб складали менші пожертви — часом тільки кільканадцять тисяч долярів — на ці школи. Завдяки їм, деякі університети, наприклад Гарвард, вибилися на перше місце між навчальними і науковими інституціями.

Треба признати, що в Америці вже є кільканадцять українських людей, які хоч без великих фортун, своїми пожертвами допомагають в значний спосіб у напрямі розвитку української культури і наших тривалих осягів. При Гарварді крім загального фонду, на який склалися кілька тисяч наших громадян, є стипендійний фонд В. Юрковського, є фонд д-ра Омельського, книжковий фонд подружжя Лідії та Василя Кий, є недавно створений видавничий фонд подружжя Ірени та Василя Ракушів та інші.

Можна сподіватися, що щораз більше осіб українського походження підуть їх слідами і ще за життя або у своїх завіщаннях призначатимуть частину свого майна на українські культурні установи, яким треба забезпечити довге існування. До них належить Український Музей у Ню Йорку, який має великі можливості росту та розвитку.

Усе мине, навіть пізніші нащадки не знатимуть імени свого предка, проте пам'ять про нього житиме, його ім'я і прізвище не забудеться, якщо він створить фонд для будь-яких вартісних загальних цілей. Його прізвище згадуватимуть у всіх звітах, каталогах, виданнях інституцій, яким призначені фонди. Пам'ять про доброчинців не затирається в історії громади, а їхній приклад шляхетної і патріотичної жертвенности матиме силу спонукувати інших до наслідування. Таким чином сума добра в суспільности зростатиме, а розвиток її культури йтиме вперед.

Василь Федорончук

КИТАЙ І СУЧАСНА СВІТОВА СИТУАЦІЯ

III

У дипломатії трикутна гра підказує, що кожен із суперників намагається перешкодити угоді на свою шкоду між іншими двома. В нашому випадку, Вашінґтон і Пекін неминуче призначені наблизитися до себе, коли зростає напруження обох з Москвою. Кожен з двох урядів здобуває користі зі співпраці, яка послаблює спільного противника.

Існують взаємні інтереси й труднощі в китайсько-американському діялозі. Існує між двома урядами, з необхідности речей, широка стратегічна згода. ЗСА праґнуть зміцнити всі фактори противаги СССР і тому доставляють військову допомогу Пакістанові, обіцяли нову зброю Китаєві.

В свою чергу китайці намагаються зрівноважити совєтську могутність в Азії, котра їх тривожить куди більше, ніж могутність американська. Треба мати на увазі, що Китай не має ранґи суперпотуги, а є реґіональною потугою" і від такої ролі не відмовляється. Саме на азійській шахівниці він уважається загроженим: Індокитай контролює Москва, у В'єтнамі є розміщені совєтські військові бази, ракети типу СС-20 є розміщені здовж сімох тисяч кілометрів совєтсько-китайського кордону, Тихий океан об'їжджає совєтська фльота. Звідси трикутна логіка: шукати згоди проти „головного ворога".

Ця комплементарність китайсько-американських інтересів має плянетарні розміри, а проте вона зударяється з позірно маленькою перешкодою, але шорсткою і гострокінчастою: Тайвань. Рівновіддаленість одним і другим Китаєм є неможливою. Державний секретар Гейґ, з нагоди своєї візити в Пекіні в днях 14-16 червня ц. р., сказав був китайським керівникам, що Вашінґтон усвідомлює першорядну важливість стратегічних стосунків з Пекіном і відмовився постачати софістиковане озброєння (літаки типу ФХ) Тайвані, але він зобов'язаний законом" Taiwan Relations Act" ґарантувати оборону острова. Китайці взяли до відома ці запевнення, але залишаються недовірливими.

І тут приходимо до суті дилеми, себто чи китайсько-американське порозуміння може стати справжнім військовим союзом. Всупереч тому, що вістки про присутність на китайській території американських установок радару (електронічне устаткування, щоб вистежувати совєтські ракетні експерименти) дозволяли припускати, Китай і ЗСА можуть бути „друзями" (Китай заприязнена невтральна країна, котра співпрацює зі ЗСА, як звучить американське офіціяльне визначення), але не „союзниками": надто великою є економічна й військово-технологічна незрівноваженість між двома країнами, тому союз був би для обидвох країн занадто рисковним крім того, що політично непропонованим.

Недовірливість Пекіну

Недовірливість китайців до Уряду Реґена виявилася виразно під час приватної візити в Пекін і в третій декаді серпня ц. р. колишнього президента Джіммі Картера. Сердечність і почуття вдячности, з якими Денґ Шіяопінґ прийняв був 27-го серпня Картера, зраджували деяку ностальгію за демократичною адміністрацією. Це не означає, що політика Картера в цілому була для Пекіну більш прийнятною, ніж політика Реґена. Навпаки, коли мовиться про ставлення до СССР, китайці подивляють аґресивність Реґена, тоді як не поділяли обережности Картера. Проте вони жалкують за демократичним президентом, бо, коли він був у Білому Домі, взаємини між двома урядами були більш спокійними, не затемненими підозрінням, яке нині тяжить над Реґеном: його тенденція знову вальоризувати політичну й військову ролю Тайваню.

Що Тайвань становить чутливий нерв в китайсько-американських взаєминах, виникає з діялогу між Денґ Шіяопінґом і Картером. Китайський лідер висловив подяку Картерові за його „рішальний вклад" в нормалізацію дипломатичних стосунків між двома країнами. „Саме з вами, — сказав Денґ, — ми узгіднили три принципи, котрі допровадили до дипломатичного визнання".

Ці три принципи є ще сьогодні головним арґументом, яким Пекін закликає Вашінґтон до послідовности щодо питання Тайваню. Рівночасно зі зустріччю між Денґом і Картером пресове аґентство „Хсінгуа („Новий Китай")скерувало було різкий випад проти голови комісії закордонних справ американської палати представників Клємента Заблоцкого, котрий нещодавно визначив Тайвань „Китайською Республікою", вислів, який суперечить угодам, укладеним між Пекіном і Вашінґтоном у 1979 році.

Пресове аґентство „Хсінгуа" нагадало, які ці принципи: 1. ЗСА зобов'язалися зірвати дипломатичні стосунки з Тайванем; 2. ЗСА мали скасувати договір про взаємну оборону з Тайваню; 3. ЗСА мали взяти назад військовий персонал з Тайваню.

Китайці вважають, що Реґен не має наміру додержати принаймні двох з цих принципів (другого й третього), коли обіцяє доставити нові бойові літаки Тайвані. Нова республіканська адміністрація ймовірно припускала, що Пекін є схильним толерувати військову допомогу для Тайваню, аби тільки забезпечити комплекс уже існуючих стосунків політичної й економічної співпраці з Вашінґтоном. І зате саме цей розрахунок міг би виявитися помилковим: Денґ Шіяопінґ покористувався візитою Картера, щоб кинути пересторогу його наступникові в Білому Домі. Під час розмови з Денґом, колишній американський президент обмежився до завваження, що усвідомлював важливість, яку Китай надає проблемі Тайваню.

Проте пізніше у промові, яку виголосив на закінчення бенкету в його честь, Картер зробив заяви, які звучать, як критика Реґена за те, що недооцінив стратегічної важливости наближення між Пекіном і Вашінґтоном. Картер вирахував критерії, які повинні б керувати стосунками між двома країнами:

„Обидві сторони, — сказав він, — мусять додержувати дріб'язково угоду, яка допровадила до нормалізації", що зобов'язує ЗСА уважати пекінський уряд за єдиного законного пред-

(Закінчення на стор. 3)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩО СТАЛОСЯ З МОРОЗОВИЧЕМ?

У статті „Про наймолодших націоналістів" у „Свободі" ч. 128 з дня 18-го вересня ц. р. я писав, що не знаю, що сталося зі Зиґмунтом Морозовичем, бо він нагло перестав з'являтися серед українців. Я оглянув його порожній, забитий дошками дім і від нових сусідів не міг довідатися, де він перебуває.

А 11-го вересня ц. р. у газеті „Чикаґо Трибюн", похоронне заведення оголосило, що Зиґмунт Морозович ветеран Другої світової війни вмер приблизно 14-го липня, а буде похований цього ж дня. Від поґребника і повітової труґарні та лікарів я довідався, що Зиґмунт задушився чи його задушено десь біля 14-го липня. Чому вернувся Морозович до свого порожнього дому вмирати? Чому лежав два місяці мертвим? Що сталося з його майном, бо мав напевно багато грошей, маючи дві платні. Мені було сказано, що повітові власті не мають більше ніяких відомостей, а якщо мова про майно, то я, як чужа людина, не можу отримати ніяких інформацій. Одним словом — гроші пропали, домовину запечатано, а я не міг бачити тіла.

При тій нагоді хочу у пам'ять інж. М. Хронов'ята доповнити і справити слова В. Бойка з Джерзі Сити. Він у рубриці „Листи до редакції", що появилася у цьому самому числі „Свободи", що й моя стаття, нарікає, що так мало пишуть про смерть людини, яка була

(Закінчення на стор. 3)

Теодор Терен-Юськів

7-ИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ У ПОЛЬЩІ

III

Гідний критичної оцінки і колектив „Чумаки", що має двох цікавих солістів, баса Романа Радзівоновича і меццо-сопрано Христю Трухан. Однією з найбільш настроєвих мелодій всього фестивалю, була пісня при акордеоні: „Подарунок для сина", що її виконав цей бас, на жаль, затихо. А випадок зі солісткою — явище дійсно рідкісне. Бо хоча меццо Трухан голосово не є рівнорядне С. Ротару, але темброва подібність існує, проте в ефектовній „Скрипці", вона так до неймовірности наслідує Ротару, що важко повірити в можливість такого факту.

Пісенько-настроєвим репертуаром написувалось „Веретено", що має звучні голоси.

Не всі самодіяльні гуртки брали участь в огляді. „Наше слово" заподає, що з „об'єктивних причин" деякі колективи не були спроможні виступити.

Наприкінці треба неодмінно ще раз повернутись до хору „Журавлів", що зі своїм дириґентом були мистецьким ґіґантом цілої імпрези. Вони ж бо і розпочинали і закінчували цей пам'ятний фестиваль-огляд. „Журавлі" бо дали в суботу ввечері в залі культури і концерт релігійної музики. В амфітеатрі, крім пісень, під керівництвом Я. Полянського, на спілку з молоддю Лігницького ліцею вивели „Журавлі", „Вечорниці" П. Ніщинського. Як Полянський міг собі дати раду з усією тією працею, то важко собі уявити. Проте вийшов він переможцем, крім хіба деяких недомагань у „Вечорницях". Бож поставити успішно сцену „Вечорниць" зі шкільним голосовим матеріялом — майже неможливо. І хоч деякі сольові голоси (дует), дзвеніли напрочуд зріло, то загально жіночий хор, темброво, мав доволі дитяче звучання. Та це ще нічого, тільки що з різними додатками і вставками, як пісенними, так і танковими, цілість твору набирала характеру перелицьованих „Вечорниць". І найважливіше це те, що ціла річ, ще не була готова на сцену. Однак в цьому, як і в інших випадках, треба цінити більше добрий замір і вкладену, важку працю в суспільно-культурне діло, як самий вислід. Умовини бо праці є дуже складні і далекі від пригожих.

Однак, коли з „Вечорницями" не зовсім поталанило, то з хоровими точками мали „Журавлі", прегарний і незабутній успіх. Передусім, як уже згадано попередньо, величезною подією концерту був виступ гостя з Варшавської опери, баса Андрія Дудича. Бо хоч не був надзвичайним виступ його з „Лемковиною", то з „Журавлями", здобув він капітальну перемогу своїм голосом і співом. Сольо його в пісні ; „ Ой літа орел" — це був показ одноразової голосової потуги і краси. В унісон з басами в цій же пісні, покрив він всіх їх своїм металічним тоном. Слава Богу, ще один український бас! Справді співоча Україна стоїть на басах. Оскільки і голосовою технікою, крім сили, потрапить Дудич діпнятись височин уміння і зуміє усю свою працю оперти на найвищій інтеліґенції, то йому не треба буде боятись тоді нікого в світі, крім хіба нюйоркського Плішки або київського Кочерги. Я зовсім не був би здивований, якби Дудич, за один-два роки заблистів солістом Київської опери.

З невідомих пісень „Журавлі" особливо захоплюючо виконали пісню Стеценка, знану мені тільки текстово з Черкасенкової драми: „Про що тирса шелестіла": „Не тумани з моря,не тумани". А з церковної музики розніжнювало душу релігійним настроєм і молитовністю Бортнянського: „Під Твою милость" і особливо, вперше почуте, І. Лаврівського: „Тебе поєм", що було, либонь, найвищим мистецьким моментом цілої імпрези.

Дуже дивне враження і якесь незвичайно болюче почування огортає людину мимохіть, коли слухає вперше, на закінчення такої справді всенародної музичної демонстрації-фестивалю, замість — „Ще не вмерла Україна" чи „Заповіту", пісню „Реве та стогне Дніпр широкий". І хоч в Східній Україні, під тиском насильства і гніту московського караула, багато наших людей було змушених уважати цю пісню заступством „Заповіту" чи навіть національного гимну, нам із цим фактом важко чи просто таки неможливо ніяк погодитись. Ось перед нами найновіше совєтське видання Кобзаря" з 1980 року, (в-во „Дніпро"), де ще знаходимо надрукований цілiський „Заповіт", однак співати його давно заборонила Москва. Яка безприкладна гіпокризія та найжорстокіше новочасне поневолення. І тому супроти цього саме мусить іти дальше безупинна боротьба аж до нашої перемоги. •

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ЗАКЛИКАЄ ВСІХ ВІДДІЛОВИХ УРЯДНИКІВ: ПРЕДСІДНИКІВ, СЕКРЕТАРІВ, КАСИРІВ ТА КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ ВЗЯТИ АКТИВНУ УЧАСТЬ В ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ. ЗА АКТИВНУ УЧАСТЬ І УСПІХИ В ЦІЙ КАМПАНІЇ ПЕРЕДБАЧЕНІ НАДЗВИЧАЙНІ НАГОРОДИ І ВОНА БУДЕ РІШАЛЬНА ДЛЯ ВИБОРУ КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ І ДЛЯ УЧАСТИ У КОНВЕНЦІЇ В ТРАВНІ 1982 РОКУ.

Реґен...

(*Продовження зі стор. 2*)

мації, телевізійні станції і такі впливові часописи, як: „Ню Йорк Таймс" і „Вашінгтон Пост" розгорнули були однобічні ліберальні погляди і тому консервативні ідеї і програми, розвинені в недавніх роках, передано американській публіці тільки фрагментарно і у здеформованій формі. Але блькада засобів масової інформації поширювання консервативної думки довела до постання певного числа активних дослідних інститутів і тим самим забезпечила консерватизм деяким дуже ефективним знаряддям в боротьбі за політичну владу.

Інститут для сучасних студій у Сан Франсіско втримує тісний зв'язок з республіканським Президентом. Це не є несподіванкою, бо він завдячує своє постання в 1972 році Реґенові, коли він був ще губернатором Каліфорнії. Поважна частина незаперечного успіху Фундації Спадщини є її стислі студії. Та її головною працею є згадана вище книжка.

Метою Фундації Спадщини як і Інституту сучасних студій є покласти основи під працю для економіки, безпеки, соціяльної і судової передумов. Але оригінальною метою цієї фундації, члени-основники якої були близькими співробітниками Регена, було сприяти президентським аспіраціям губернатора, доставляючи йому підставовий дослідний матеріял. Це близьке відношення до особи, яка є тепер Президентом ЗСА, є віддзеркалене в публікації „Політика і овальне бюро". Видана в лютому ц. р. Ця знаменита книжка починається від „Меморандуму до президента Регена". Написав його видавець і політичний знавець Арнолд Мелтенер. Зорганізоване під сімома точками, розкиненими на шістьох сторінках, „Меморандум" складається з суґестій, які після приблизно піврічного урядування Регена сталися інкорпорованою працею стилю Реґена. Наступні розділи праці „Політика і овальне бюро" займаються комплексом справ які відносяться до настроїв сьогоднішнього американського народу, відношенням між Білим Домом і Капітолем, енергетичною політикою і безпекою.

Раз Реґен мав висловитися, що не читає часописів, тільки журнали. Та цю книжку він напевно читав. Крім згаданих у цих двох працях думок, можна знайти цілу серію консервативних думок в Інституті Гувера у Стенфордському університеті, який має велику колекцію документів про Совєтський Союз за кордоном і взагалі про комуністичний рух. Ця активність доказує, що президент Реген, який не вважає себе інтелектуалом, полягає на формулюванні своєї політики інстинкту, але також на нагромадженому знанні цілої плеяди науковців і академіків.

Повідомляємо Членів 496-го Відділу УНСоюзу в Сіятел, стейт Вашінґтон,

що обов'язки СЕКРЕТАРЯ цього Відділу

перебрав колишній секретар 240-го Відділу в Клівленді

МИХАЙЛО КІГІЧАК

Просимо усіх Членів пересилати вкладки за свої грамоти забезпечення, як теж поладнувати всі справи членства і забезпечення в УНСоюзі у Михайла Кігічака, якого адреса:

MR. M. KINICHAK

Rt. 2, Box 81-B, Burton, Wash. 98013. Число тел.: (206) 463-3877

Закликаємо теж членів, їхні родини і приятелів, звертатися теж до нього в справах нового, чи додаткового забезпечення для збільшення сум забезпечення відповідно до їхніх потреб.

42-ий Відділ ООЧСУ в Гемпстед, Н. Й.

під протекторатом **Відділу УККА повіту Нассав**

запрошує на

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

40-ЛІТТЯ АКТУ 30-го ЧЕРВНЯ 1941 РОКУ

Неділя, 18-го жовтня 1981 р., год. 3-тя по пол.

Заля Українського Католицького Центру св. Володимира

226 Uniondale Avenue, UNIONDALE, N.Y.

Доповідь виголосить .... д-р АСКОЛЬД ЛОЗИНСЬКИЙ, *Голова К. У. СУМ-А*

В мистецькій програмі:

Хор „ЖАЙВОРОНКИ" — Осередку СУМ-А — дир. ЛЕВ СТРУГАЦЬКИЙ

Танцювальна група „СКОМОРОХИ" — мист. кер. РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА

Рецитація .... Місцева Молодь

КОМІТЕТ для ВІДЗНАЧЕННЯ 30-ліття 2-го Відділу ООЧСУ і Осередку СУМ-А ім. 30-го Червня в Йонкерсі, Н. Й.

щиро запрошують Членство і Українське Громадянство на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

в суботу, 17-го жовтня 1981 р., о год. 7-ій вечора в залі Дому СУМ-А, 301 Палісейд Аве., **Йонкерс, Н. Й.**

Осередок СУМ-А в Картерет, Н. Дж.

влаштовує

ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 17-го жовтня 1981 року, початок о год. 8:30 веч.

в St. Demetrius Ukrainian Community Center

681-691 Roosevelt Avenue, CARTERET, N.J.

Exit 12 on the New Jersey Turnpike

Оркестра **ІСКРА**

ВСТУП: дорослі $6.00, студенти $4.00.

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ!

З благословення Блаженнішого Владики Митрополита МСТИСЛАВА, старанням Причету та Братства і Сестрицтва Церкви-Пам'ятника

в неділю, 18-го жовтня 1981 року в Домі Української Культури в Оселі Української Православної Церкви у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІДБУДЕТЬСЯ

урочисте відзначення

60-ЛІТТЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО СОБОРУ,

що відбувся у 1921 році, у Святій Софії Київській

ПРОГРАМА УРОЧИСТОСТІ ПЕРЕДБАЧУЄ:

Год. 10-та ранку. ЦЕРКВА-ПАМ'ЯТНИК. — СОБОРНА АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА, яку очолять ВЛАДИКИ МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ і АРХИЄПИСКОП МАРКО. Сослужитиме їм Духовенство з терену східніх стейтів США. Після Святої Літургії СОБОРНА ПАНАХИДА за душі спочилих у Бозі бл. п. МИТРОПОЛИТА ВАСИЛЯ ЛИПКІВСЬКОГО та мучеників Української Автокефальної Православної Церкви — її єпископів, священиків і вірних.

Год. 1:30 по пол. ДІМ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. — БЕНКЕТ з мистецькою частиною, в якій візьмуть участь: КВІНТЕТ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА у складі: Г. Т. КИТАСТИЙ, П. КИТАСТИЙ, П. ПИСАРЕНКО, М. СЕРДЮК, М. ФАРІОН; проф. РАФАЇЛ ВЕНКЕ — скрипка, сольо; МАРІЯ МУРОВАНА — сольоспів; ЕВЕЛІНА БЕЛЮЦ — рецитація; ХОР ЦЕРКВИ-ПАМ'ЯТНИКА під керівництвом ТАРАСА ПАВЛОВСЬКОГО.

Повідомляючи про урочисте відзначення цієї надзвичайної у житті нашої Церкви і нації історичної події, запрошуємо до участи в ній представників українських установ і організацій та широкого загалу вірних українських національних церков — Православної, Католицької й Євангельської.

Карта вступу на бенкет 17.50 дол. від особи, для студентів і молоді до 18 років 10.00 дол. Чистий дохід з бенкету призначений на Фонд 1000-ліття Хрищення України. Радимо завчасу придбати або замовити квитки вступу на бенкет у канцелярії Консисторії, тел. (201) 356-0090, пані А. Грибович.

КОНСИСТОРІЯ УПЦеркви в США

УВАГА! Доїзд до Дому Української Культури у С. Бавнд Бруку з Мейн стр., через Девідсон Авеню.

71-ий Відділ СУА в Джерзі Ситі, Н. Дж.

щиро запрошує все Громадянство Джерзі Ситі й околиці на

ВЕЧІР ПРИСВЯЧЕНИЙ ЛЕМКІВЩИНІ

в неділю, 11-го жовтня 1981 р., о год. 3-ій по пол. у великій залі УНДому в Джерзі Ситі, Н. Дж.

90 Fleet Street

В програмі участь беруть пані:

ІВАННА САВИЦЬКА, ХРИСТИНА КАРПЕВИЧ, ЕВГЕНІЯ РУБЧАК та ХОР 71-го ВІДДІЛУ СУА *під диригентурою* **інж. ДМИТРА ОЛІЙНИКА.**

По програмі — КАВА І СОЛОДКЕ

Вступ 3.00 дол.

Китай і сучасна...

(*Продовження зі стор. 2*)

ставника Китаю. Інший критерій, зформульований Картером, приписує порозумінню між Пекіном і Вашінгтоном стратегічну вартість „для рівноваг сил у світі", що підказує, що жадна з двох сторін не сміє користуватися угодою „як тактичним знаряддям, щоб здобути користі супроти третіх".

Саме на тему стосунків з Китаєм не існує повної згоди між лінією Картера і лінією Реґена; і навпаки, якраз гра нюансів довкола цього браку тяглости між двома адміністраціями надала політичного значення візиті в Пекіні колишнього президента.

З Китайської точки зору, американський політичний світ не поділяється на „демократів" і „республіканців", а на „друзів Пекіну" і „друзів Тайваню". Картер належить до першої породи, Реґен можливо належить до другої. Картер надав Китаєві повне дипломатичне визнання, зриваючи стосунки з Тайванню, тоді як Реґен виставляється часто на обвинувачення, що бажає зміцнити, формальними прероґативами і суттєвими постачаннями зброї, спадкоємців Чанґ Кай Ші, яких вважає за друзів більш випробуваної вірности. Пекін порозумівся з Картером, надіючися, що Реґен це зрозуміє.

У ЛМКЛЮБІ — ВЕЧІР З НАГОДИ 5-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ УМ

Ню Йорк, Н., Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що Клюб і Окружна Управа Союзу Українок Америки в Ню Йорку, у п'ятницю, 9-го жовтня ц.р., в год. 7:30 вечора, тут у приміщенні цього Клюбу, при 136 Другій авеню, влаштовують вечір з нагоди 5-річчя заснування Українського Музею.

У програмі цього вечора — вступне слово голови Окружної Управи СУА Оксани І. Щурової та доповідь, ілюстрована прозірками Любови Волинець — „Розвиток Українського Музею в Ню Йорку". У вокальній частині програми виступить Лариса Магун-Гурин при фортепіяновому супроводі Су Теллі. Програмою вестиме Надія Савчук.

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

ВІДДІЛ УККА, ПАССЕЙК І БЕРҐЕН ПОВІТІВ ОСЕРЕДОК СУМ-А — ПАССЕЙК

влаштовують

в неділю, 11-го жовтня 1981 року, о 5-ій годині по полудні

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

мистецьких ансамблів Осередку СУМ з Торонта:

Хори „ПРОМЕТЕЙ", „ДІБРОВА" і оркестра „БАТУРИН"

Диригент **— Василь Кардаш**

Концерт відбудеться

в Авдиторії Clifton High School, Clifton, N.J.

330 Colfax Avenue

ЗАПРОШУЄМО ВСЕ ГРОМАДЯНСТВО ПРИБУТИ НА ЦЕЙ ВЕЛИЧНИЙ І НЕБУВАЛИЙ КОНЦЕРТ.

Квитки замовляти телефонічно на (201) 779-7058 або в Українській Централі на (201) 779-4017

Спонзоруе: Українська Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ", Пассейк, Н. Дж.

Пам'яті Івана Сухого

З глибоким смутком Емриджська громада попрощала на вічний спочинок одного з добрих і примірних своїх членів св.п. Івана Сухого, який нагло помер у суботу, 8-го серпня, на 80-му році трудолюбивого життя.

І. Сухий народився 10-го лютого 1901 року в селі Телешниця Сянна, повіт Лісько, Західня Україна. Приїхав до Америки по Першій світовій війні до своєї сестри в Ембридж, Па. Одружившись з Анною Хлиста настало поселився в Ембридж, де тяжко працював у фабриці, разом із дружиною виховали п'ятьох доньок.

Покійний був добрим членом своєї Української Греко-католицької Церкви і примірним членом нашої громади. Під час визвольних змагань він добровільно вступив у ряди Українських Січових Стрільців, беручи участь в боротьбі за свободу і волю України.

Він брав участь майже у всіх народних справах, допомагав організувати Український Горожанський Клюб, був членом Чорноморської Січі, місцевого відділу УККА, допомагав збирати на Народний Фонд, на пам'ятник Тарасові Шевченкові в Вашінгтоні і на інші народні цілі. Був членом Братства св. Василія 161-го Відділу УНСоюзу.

Св.п. Іван Сухий

У великому жалі і смутку залишив він п'ятьох дочок, сестру, десятьох внуків і двох правнуків.

Похорон відбувся у вівторок, 11-го серпня, із української католицької церкви св.апп. Петра і Павла на парахіяльний цвинтар.

Відійшов від нас щирий і працьовитий член нашої громади.

Теодор Грицик

Що сталося...

(*Продовження зі стор. 2-ої*)

основником руханкового товариства „Сокіл". Має правду автор спомину, про інж. Хронов'ята. Тепер в Америці вже не згадують імени таких людей з пошаною — напозір.

Але я знаю, що мій друг інж. Михайло Хронов'ят не був основником „Сокола", бо на всі т. зв. Сокільські Здвиги в Празі завжди їздила делегація українського Сокола ще до Першої світової війни, а інж. Хронов'ят був головою „Сокола-Батька" аж тоді коли повернув із Чехо-Словаччини і працював у „Маслосоюзі". Я відвідав його в липні 1930 року, коли з Америки їздив в справах ОУН до краю.

Інж. Михайло Хронов'ят не був теж усусусом, як про нього хтось перед тим написав. Він народився в Риботичах Добромильского повіту і служив у 10-му полку піхоти вже під час першої мобілізації в 1914 році. Стрункий, гарної будови і обличчя, студент перемиської гімназії, а відтак вояк-поручник австрійської і української армій Хронов'ят разом з т. зв. групою ген. Кравса перейшов в тому часі, коли Пілсудський вибирався на Київ в Дніпрі коней напувати, через Буковину, Підкарпаття до Чехо-Словаччини. Ми разом студіювали в Празі, разом щоденно сперечалися в Студентському Домі на зборах і обідах. В Америці я зустрінув його в Дітройті під час конвенції ОДВУ, де він якийсь час працював, а другий раз я зустрінув його в Клівленді під час Конвенції УНСоюзу. Інж. Михайло Хронов'ят був солідним працівником і патріотом не на словах, а ділах!

Степан Куропась

Чикаго, Ілл.

Замість квітів на свіжі могили Шкільних Товаришів

бл. п. Михайла Кузьмінського і бл. п. д-ра Маріяна Малиновського

пересилаю 25.00 долярів

на ДОПОМОГУ НОВИМ ВТІКАЧАМ з Польщі, на руки Земляцтва „ПЕРЕМИЩИНА"

Д-р Олег ВОЛЯНСЬКИЙ

Замість квітів на могилу, у пам'ять члена Дирекції

бл. п. мґра Адама Гординського

зложили пожертви на цілі Інституту та видання ініційованої А. Гординським книги про шляхту і дворянство:

п-ні Анна Дубас, Нюерк	$100.00
п-ні Люба Лапичак, Мейплвуд	50.00
Іванна і Маріян Коці, Н. Дж.	50.00
п. Богдан Козак, Ведерсфілд, Конн.	40.00
п. Ярослав Цюк, Філядельфія	25.00

Східньо-Европейський Дослідний Інститут ім. В. Липинського

469 Flamingo Street, Philadelphia, Pa. 19128

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

щиро запрошує Українську Громаду на

БЕНКЕТ

З ПРИВОДУ СПАЛЕННЯ МОРҐЕДЖУ

що відбудеться **в суботу, 31-го жовтня 1981 р., о год. 6-ій вечора у власній залі** при 240 Hope Avenue, Пассейк, Н. Дж.

Після Бенкету відбудеться **ЗАБАВА** при звуках **оркестри ОГО**

Вступ на БЕНКЕТ і ЗАБАВУ 15.00 дол. На ЗАБАВУ 5.00 дол.

Зголошуватись на Бенкет просимо найдальше до 20-го жовтня ц. р. у п. І. Хомка, тел. 472-0989 або п. М. Савчина, тел. 933-2689

Вступайте в члени УНСоюзу!

ФУНДАЦІЯ УВУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

У пам'ять недавно померлого у Мюнхені видатного українського науковця, публіциста і письменника, професора Українського Вільного Університету

бл. п. д-ра Панаса Васильовича Феденка

складаю 50.00 долярів на СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ

В Пармі поховали д-ра О.Фединського

Вранці 24-го вересня, після дворічної недуги серця у Клівленді закрив очі д-р Олександер Фединський, голова місцевого Українського Музею-Архіву та видатний громадянин. Народився він 10-го грудня 1914 року в Мостах Великих біля Жовки, а навчався у Станиславові, Львові й Відні, в якому у 1944 році осягнув диплом доктора права.

д-р О. Фединський

Пласт і націоналізм зформували його світогляд та вказали обов'язок працювати для народу за всіх обставин, у різних ділянках. За підпільну діяльність св.п. О. Фединський відбув у Польщі півторарічне ув'язнення, а потім працював у видавництвах газет і в кооперації. На еміграції він жив у Інсбруці, Філядельфії, і від 1954 року — в Клівленді; тут був, між іншим, у Контрольній комісії кредитівки „Самопоміч"; від 1963 року — діловодом періодики, а останні чотири роки також головою Українського Музею. Веденню Музею він присвячував увесь свій час і всі свої сили до самої смерти. Він був автором шістьох томів „Бібліографічного показника української преси поза межами України" за роки 1966 1978, звичайним членом НТШ, пластуном-сеніором 7-го Куреня ім. А Войнаровського та членом інших товариств. Був відданим працівником і прикладним громадянином - соборником.

Парастаси у Похоронному Заведенні Братів Головчаків відслужили 26-го і 27-го вересня о. д-р Іван Тилявський, Салезіянин, і о.шамбелян Лев Тимків, а після відправ Покійного прощав д-р Микола Грушкевич від 7-го Куреня УПС, д-р Володимир Боднар і д-р Степан Самбірський із Чикаго.

Похорон, 28-го вересня, провадив з церкви Покрови Пресвятої Богородиці на власний цвинтар у Пармі парох о. д-р Тилявський. Над могилою промовляв Степан Кікта від Музею та від Українських Злучених Організацій і мгр Ярослав Кришталович від Пласту. На поминках, приготованих Сестрицтвом парафії прощали Спочилого ред. Роман Данилевич і ред. Осип Зінкевич від „Смолоскипу" з Балтимору.

Замість вінків 74 особи пожертвували 1,420 дол. на різні національні потреби. Із смертю д-ра О.Фединського українська громада понесла важку втрату, трудну до заступлення, — підкреслювали це промовці, вказуючи на вийняткову відданість, працьовитість і кришталевий характер Покійного.

Степан Кікта

Вартісна доповідь про С.Людкевича

Ті, що слідкують за українським музично-культурним життям, вже давно звернули свою увагу на проф. Юрія Оранського, диригента, піяніста-педагога і теоретика Українського Музичного Інституту Америки.

Ю.Оранський є ентузіястичним дослідником життя і діяльности наших композиторів і виповнює прогалину в педагогічній ділянці; він компонує так потрібні нам твори для фортепіяну і оркестри для молоді. Неодну ніч не доспав Ю.Оранський, щоб переписати партитуру на означений день публічного виступу.

Наша спільнота в кількох містах Америки мала нагоду послухати викладу Ю. Оранського про життя і композиторську діяльність Станислава Людкевича, як також побачити понад 300 прозірок з творчої минувшини нашого великого композитора і портретів поетів, що збудили в ньому творче горіння. Ю.Оранський зібрав незвичайно багато досі неопублікованого матеріялу: світлини з ювілейних концертів визначного композитора, з життя його останніх років, з величавих похоронів у Львові та багато іншого.

Ю.Оранський вміє жваво пояснювати цей прецікавий матеріял й доповнити його стереофонічними записами зі зразків творчости С.Людкевича: сольові, камерні й хорові твори, величаві кантати „Кавказ" і „Заповіт".

У таких імпрезах беруть участь виконавці мистецького слова, тематично пов'язаного з доповіддю.

Публіка зі захопленням вітає такого роду доповіді.

Як реагує наша молодь на таку імпрезу? Ми винесли цікаве зауваження з доповіді Ю.Оранського про С. Людкевича в школі І. Хрестителя в Нюарку.

Понад 150 молоденьких учнів увійшло до залі і, здавалося, що нелегко буде їх заспокоїти. Але Ю.Оранський зразу знайшов зв'язок із молодими умами. Здивованими очима дивилися вони на прозірки з тим, хто жив 100 літ і так збагатив нашу музичну культуру. Їм сподобалася його музика, а головно запис хлоп'ячого хору зі Львова.

Тому виховники молодечих організацій повинні масово стягати молодь на такі вартісні імпрези.

Д.Г.К.

Ню Йорк вітатиме...

(Продовження зі стор. 1)

Цей листопадовий концерт в Корнеґі Голл заповідається на велику музичну подію року, і тому Український Народний Союз, згідно з його основною ідеєю — підтримувати розвиток української культури, радо згодився спонзорувати цю імпрезу, знаючи, що українське населення метрополії чекає на нагоду буди свідками, учасниками й слухачами цього Концерту. Нема сумніву, що канадські гості зустрінуть у Ню Йорку щиру українсько-американську гостинність.

ДНІ ОБНОВИ В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — Священиче товариство св. Андрея Української Помісної Католицької Церкви влаштовує тут Дні обнови при церкві св. Тройці. У вівторок, 20-го жовтня, о год. 12-ій дня буде правитись Молебень; в середу, 21-го жовтня о год. 9-ій ранку — Свята Літургія. Голова товариства о. митрат Володимир Андрушків і управа просять повідомити про приїзд на адресу: 198 Онтаріо вулиця, Коговз, Н. Й. 12047.

40-РІЧЧЯ АКТУ 30-ГО ЧЕРВНЯ В БАФФАЛО

Баффало, Н. Й. — У неділю, 11-го жовтня ц.р., українська громада Баффало й околиці відмічатиме тут 40-річчя Акту 30-го червня 1941 року у Львові. У програмі святкувань передбачено: в суботу, 10-го жовтня о год. 2-ій відбудеться відкриття пропам'ятної виставки в УНДомі „Дніпро"; в неділю, 11-го жовтня рано — Богослуження в українських церквах, год. 4-та по полудні — бенкет у великій залі УНДому; головний промовець — д-р Микола Климишин з Дітройту; після бенкету — забава. Святкування підготовляє міжорганізаційний комітет під головуванням інж. Богдана Мороза.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 10-го ЖОВТНЯ 1981 р.

Джерзі Сити, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі. На порядку: звіти — фінансові, організаційні, збирання чл. вкладок і інші важні справи. Проситься чл. прибути, вирівняти чл. вкладки або посилати поштою до фін. секр. S. Ostrowsky, 29 Lexington Ave., Jersey City, N.J. 07304. Tel.: 432-2983. — Управа.

НЕДІЛЯ, 11-го ЖОВТНЯ 1981 р.

Нюарк, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76-ий Відд., о год. 1-ій п. п. в Укр. Кат. Школі при Сенфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. Проситься чл. подати зміну нової адреси до Відділу. — Юлія Демчук, фін. секр.

ГОЛОВА ОБ'ЄДНАНИХ ШТАБІВ АРМІЇ З'ЄДНАНИХ Стейтів Америки ген. Дейвид С. Джовнс заявив на переслуханні в Сенаті, що він особисто підтримує пересувну систему континентальних атомових ракет, яку вибрав був колишній президент Джіммі Картер, а не теперішню одобрену президентом Роналдом Реґеном. Ген. Джовнс заявив, що він говорить тільки у власному імені, а не в імені інших керівників зброї і штабових старшин.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ДМИТРО ВОЙТОВИЧ, член УНС, Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя, в Йонґставн, Огайо. Помер 11 липня 1981 р. на 86 р. життя. Нар. в 1895 р. в селі Тилешниця-Ліско на Україні. Членом УНС став у 1929 р. Залишив у смутку сина, дочку та внуків. Похорон відбувся 14 липня на цвинтарі Кальварія в Йонґставн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр.

ДМИТРО ЛАВРО, член УНС Відд. 106 Т-ва св. Миколая в Чікаґо. Помер 18 лютого 1981 р. на 68 р. життя. Нар. у 1913 р. в Західній Україні. Членом УНС став у 1977 р. Залишив у смутку дочку. Похорон відбувся 20 лютого 1981 р. на цвинтарі Elmwood Park в Чікаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

МИРОСЛАВ МИКИТИН, член УНС, Відд. 42 Т-ва ім. Т. Шевченка в Пассайку, Н. Дж. Помер 11-го липня 1981 р. на 66 р. життя. Нар. у 1915 р. в Пассайк, Н. Дж. Членом УНС став у 1933 р. Залишив у смутку дружину, 3 синів, дочку, сестру і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі East Aidgelouon, Кліфтон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Блиха, секр.

ВОЛОДИМИР БАКАЛЕЦЬ член УНС Відд. 42 Т-ва ім. Т. Шевченка в Пассайк, Н. Дж. Помер 23 липня 1981 р. на 60 р. життя. Членом УНС став у 1969 р. Залишив у смутку дружину, сина, дочку, братів, сестер та родичів в Україні і Америці. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія, Патерсон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Блиха, секр.

ЛЕСИК ВОЛОДИМИР, член УНС, Відд.352 Т-ва св. Арх. Михаїла в Честер Па. Помер 17 липня на 62 р. нар. 1919 р. в Турці над Стриєм в Україні, членом УНС став у 1969 р. Залишив у смутку дружину, дочок, синів та дальшу родину на еміграції і в Україні. Похорон відбувся 22 липня 1981 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Спрінґфілд, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр.

ІВАН КУБЕР, член УНС Відд. 55 Т-ва св. Михаїла в Балтимор, Мд. Помер 22 липня 1981 р. на 62 р. життя. Нар. в 1919 р. в Білорусі. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у смутку дружину, сина та внука. Похорон відбувся 25 липня 1981 р. на цвинтарі св. Андрея в Балтимор, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр.

ЯКІВ ПАЦОВСЬКИЙ, член УНС, Відд. 32, Т-ва ім. Олега Ольжича в Філядельфії. Помер 28 червня 1981 р. на 60 р. життя Нар. у 1921 р. на Україні, членом УНС став у 1968 р. Залишив у смутку дружину, двох синів, дочку, внуків та родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Oakland Cemetery у Філядельфії.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр.

ІВАН ЩУДЛО, член УНС Відд. 200 Т-ва Вільна Україна в Озон Парку. Помер 1 липня 1981 р. на 68 р. життя. Нар. в 1913 р. в селі Веслі Німстів, пов. Любачів в Україні. Членом УНС став у 1969 р. Залишив у смутку дружину та 3 братів. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Духа в Гембтонбурґу, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Пригода, секр.

ІЛЛЯ ПАНАХИД, член УНС Відд.277 Т-ва св. Івана в Гартфорді, Конн. Помер 12 липня 1981 р. на 62 р. життя. Нар. в 1919 р. на Україні. Членом УНС став у 1953 р. Залишив у смутку дружину і двох синів. Похорон відбувся 15 липня 1981 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Гластонбері, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр.

ДМИТРО ВОЗНЯК, член УНС, Відд. 316 Т-ва Укр. Нар. Дому в Рочестері. Помер 17 липня 1981 р. на 71 р. життя, Нар. в 1909 р. в Калуші, на Україні. Членом УНС став в 1964 р. Залишив у смутку 2 дочки і 6 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі в Рочестері.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр.